

15 MAART 1928

No. 6

33e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

De goede mensch brengt het goede voort uit den goeden schat zijns harten, en de kwade mensch brengt het kwade voort uit den kwaden schat zijns harten; want uit den overvloed des harten spreekt zijn mond.
Lucas 6:45.

WAT HET TERUGGEBRACHTTE EVANGELIE VAN JESUS CHRISTUS VOOR MIJ BETEEKENT. *)

Hoe meer ik deze moderne openbaring van het Evangelie bestudeer en begrijp en in het bijzonder, hoe beter ik haar naleef, des te volkomener beantwoordt zij de vraag van mijn ziel, bevredigt de verlangens van mijn hart en vervult mijn hoogste streven!

Zij beantwoordt, tot mijn volkomen bevrediging, de vragen die iedereen zichzelf stelt: Van waar ben ik gekomen? Waarom ben ik hier? Waar ga ik naar toe?

Door deze moderne openbaring van het Evangelie weet ik, dat ik het geestelijke kind van den Hemelschen Vader ben, bij Wien ik woonde, voordat de wereld bestond; dat ik dus van vorstelijke, geestelijke geboorte ben, met op zijn minst een zekere mate van goddelijkheid in mij, die mijn ziel met vreugde vervult en mij de hoop schenkt dat „eens en ergens” zal er zich in mijn leven een afspiegeling van die adellijke geboorte openbaren. Uit deze moderne openbaring van het Evangelie leer ik, dat ik hier op aarde ben om mijn getrouwheid te toonen in de liefde voor en gewillige gehoorzaamheid aan dien zelfden Vader — God — en door aldus te handelen mijn bekwaamheid aan den dag te leggen Gods wondervolle gaven aan Zijn kinderen te ontvangen, te genieten en op de juiste wijze te gebruiken en mijzelf geschikt te maken een van de woningen te beërven in het Koninkrijk van mijn Vader, die beloofd zijn aan hen, die Hem liefhebben en dienen. Uit deze mo-

*) Toespraak, gehouden door Ouderling Charles B. Felt, op Zondag 13 November 1927.

derne openbaring van het Evangelie leer ik, dat door het zoenbloed van Christus ik van de dooden zal opstaan en geoordeeld worden overeenkomstig mijn daden in het vleesch bedreven en verwezen worden naar die plaats in het Koninkrijk mijns Vaders, waarvoor ik mijzelf geschikt heb gemaakt door gehoorzaamheid aan de wetten, die tot dat Koninkrijk behooren. Als ik de wetten van het celestiale Koninkrijk gehoorzaam heb — dat door Paulus met de zon werd vergeleken — zal mij toegestaan worden binnen te gaan en voor eeuwig in de tegenwoordigheid van den Vader en den Zoon te wonen.

Als ik echter tekort geschoten ben in het gehoorzamen aan de wetten van het celestiale, doch die van het terrestriale zal gehouden hebben, zal mij toegestaan worden van de tegenwoordigheid van den Zoon te ontvangen, doch niet van de volheid van den Vader. Faal ik in beide en gehoorzaam de wetten van het telestiale koninkrijk, dan zal ik, zoo goed als het gaat, genoeg moeten nemen met de heerlijkheid, die gelijk is aan de sterren, die voor den persoon verschilt, zooals de eene ster van de andere verschilt.

De Heere heeft het voor mij mogelijk gemaakt de hoogste of celestiale te bereiken, doch heeft allen menschen hun vrijen wil gegeven. Ik moet dien vrijen wil beoefenen volgens den regel der strikte gehoorzaamheid aan Zijn wetten, dan zal ik succes hebben.

Deze moderne openbaring van het Evangelie vereischt, zooals de Heere en Zijn naaste discipelen predikten, dat ik „gelooven moet in God, den Eeuwigen Vader en in Zijn Zoon Jezus Christus en in den Heiligen Geest”; en aanvaarden, hetgeen ik met blijdschap doe, de goddelijkheid van Jezus Christus en Hem als den Verlosser en Zaligmaker erkennen. Dat ik, als ik mijn zwakheid en ook, dat ik gezondigd heb, besef, mij moet bekeeren en mij daarvan afwenden. Dat mij als een oprechten bekeerling zal toegestaan worden, „wedergeboren” te worden uit water — ja, ik moet door den doop wedergeboren worden door iemand, die de bevoegdheid heeft, die Johannes van ouds, de Dooper genaamd, bezat voor de vergeving van zonden, ze aldus afgewasschen te zien. Zonder dezen zou ik consequent niet kunnen hopen om ook maar „het Koninkrijk der hemelen te zien”. En dan kan ik een van de meest wonderschoone gaven voor den mensch ontvangen — die zelfde, gave, die door Petrus op den dag van het Pinksterfeest beloofd werd — de Gave des Heiligen Geestes, de geboorte uit geest, die mij in staat zal stellen, als ik overeenkomstig Zijn leiding leef, niet alleen het Koninkrijk der hemelen te zien, maar ook binnen te gaan.

Nu ik de waarheid erken van de opmerking door den Heere gemaakt en waarna ik zoo juist heb verwezen dat „zoo iemand niet geboren wordt uit water en uit geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan”, en weet dat mijn voorouders, die voor deze moderne openbaring van het Evangelie gestorven zijn, aldus niet wedergeboren zijn, gaat mijn hart in liefde tot hen uit en verlangt,

dat ook zij de wonderschoone zegeningen van dat Koninkrijk zouden kunnen smaken. Op dit verlangen komt het antwoord: Ter vervulling van de belofte van den Vader door Maleachi gedaan, is de profeet Elia gekomen en deze heeft de sleutelen overgedragen om het hart der vaders tot de kinderen weder te brengen en het hart der kinderen tot hunne vaders; en aldus weten wij waar Paulus op zinspeelde toen hij aan de Heiligen te Corinthe schreef: „Anders wat zullen zij doen die voor de dooden gedoopt worden? Indien de dooden ganschelijk niet opgewekt worden, waarom worden zij voor de dooden ook gedoopt?"; en de onuitsprekelijke vreugde wordt mij geschonken, een Heiland op den berg Zions te worden door in den Tempel des Heeren te gaan en als plaatsvervanger voor mijn dooden gedoopt te worden, „opdat zij wel zouden geoordeeld worden naar den mensch in het vleesch, maar leven zouden naar God in den Geest”.

Ik beminde een schoon meisje en trachtte haar tot vrouw te krijgen en in droomen van geluk hoopte ik niet alleen zoolang als het leven zou duren, maar door alle eeuwigheid heen. De kinderen van zoo'n vereeniging — vleesch van mijn vleesch en been van mijn gebeente — zouden mij meer waard moeten zijn, dan mijn eigen leven, die liefde die ook over de grenzen van den tijd en de ruimte springt, die voortgaat tot in alle eeuwigheid! Het was niet voldoende dat de banden om te binden slechts zouden duren „totdat de dood ons zal scheiden”; dat zou het verlangen van de ziel niet bevredigen. Weer kwam er een antwoord in die moderne openbaring van het Evangelie, want God had het heilig Priesterschap hersteld en de macht geschonken „op aarde te binden en het zou in den hemel gebonden zijn”, aldus is zij mij voor tijd en eeuwigheid gegeven; de vrucht der vereeniging — schoone, lieve, kinderen — is de onze voor immer en immer!

Toen ziekte ons huis binnenkwam, al waren wij dankbaar voor de wonderbare bekwaamheid door de doctoren aan den dag gelegd, toch wisten wij dat zij beperkt was, wenschten wij andere hulp, troost en bijstand en alweer leerde die moderne openbaring van het Evangelie (zooals in vroeger dagen): „Is iemand krank onder u, dat hij tot zich roepe de ouderlingen der gemeente en dat zij over hem bidden, hem zalvende met olie in de naam des Heeren: en het gebed des geloofs zal den zieke behouden en de Heere zal hem oprichten”. En onze harten werden vertroost door de wetenschap, dat wij niet alleen, noch onverzorgd reisden, maar dat er een kracht bestond, die beter kon genezen, dan de menschelijke kennis en bekwaamheid.

Het wordt over het algemeen door de meest intelligente menschen aangenomen, dat de grootste vreugde in het leven door dienstbaarheid komt, het geven van zichzelf voor anderen, waarin Jezus, het grootte Voorbeeld, den weg leidde en zeide: „Kom, volg Mij”. Wij kunnen Zijn leven bestudeeren zooals wij willen; wij vinden het in de korte verklaring weergegeven: „Hij ging uit

en deed het goede", diende Zijn medemenschen, deelde in genade gaven aan alle kanten uit en leidde door voorschrift zoowel als door voorbeeld, de menschen naar het volmaakte leven en aan het eind maakte Hij de groote opoffering, die zooveel beteekent voor iedere ziel, die heeft geleefd, thans leeft of hierna zal leven! In deze moderne herstelling van het Evangelie vinden wij deze zelfde geest van dienstbaarheid, van opoffering, van de openbaring van de twee groote geboden: „Gij zult liefhebben den Heere, uwen God met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dit is het eerste en het groote gebod. En het tweede daaraan gelijk is: Gij zult uwen naaste liefhebben als uzelfen". Als deze moderne openbaring van het Evangelie is aangenomen, wordt het de plicht van den aanvaarder zijn uiterste best te doen deze wonderschoone zegeningen door te geven — ze zijn om niet ontvangen, ze moeten om niet gegeven worden — en dezelfde zendingspoging, die de discipelen van den Heere in Zijn dagen kenmerkte, bestaat en wordt in deze laatste dagen beoefend, langs precies dezelfde banen. De Heere zeide tot Zijn discipelen van ouds: „Gaat henen in de geheele wereld, predikt het Evangelie allen creaturen. Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden". Deze discipelen gingen uit en boden het Evangelie „zonder geld en zonder prijs" aan en deden een beroep op alle menschen den verrezen Heer als hun Verlosser aan te nemen, zich van hun zonde te bekeeren, gedoopt te worden voor de vergeving daarvan en dan gaven zij de groote belofte van den Heiligen Geest. Deze zelfde uitdrukkelijke opdracht is Zijn discipelen in deze laatste dagen opgelegd en vanaf het begin van deze moderne openbaring, hebben ernstige mannen, van wie velen ongeleerd waren, wat schoolopleiding betreft (zooals met velen van de vroegere dagen het geval was), bij de tienduizenden hun gebruikelijke bezigheden gestaakt, hun zaken, hun betrekkingen, hun landbouwwerk, hun loongevend werk van welken aard ook, aan de kant gelegd, hun geliefden vaarwel gezegd en zijn gegaan waar de Heere hun gezonden heeft, zelfs naar de verste deelen der aarde en predikten deze zelfde boodschap, terwijl hun ouders of vrouwen en kinderen aan dezen dienst en opoffering tehuis deel namen. En de belooning komt alleen tot diegenen, die den Heere liefhebben en hun naaste als zichzelf.

De organisatie hier, in de toppen der bergen, voor de verheffing, vooruitgang, geestelijken groei en ontwikkeling van het grootste gedeelte van het ledental der Kerk wordt door een leger devote werkers geleid, die verbazend veel tijd en inspanning besteden, alles uit liefde voor hun medemenschen en zonder hoop op een aardsche belooning.

Tempelen, voor heilige diensten en plechtigheden, die tot het eeuwig nut zijn voor de levenden en de zaligheid van de dooden, op groote kosten en onder groote opoffering der menschen ge-

bouwd, bevinden zich op verschillende plaatsen in het land. (V. S. Red.) Vele geloovers in deze moderne openbaring van het Evangelie vullen dagelijks deze tempels met deze zelfde liefde in hun harten. In tegenstelling met de Evangelische kerkgebouwen in vele deelen van ons land (Amerika, Red.) waar de opkomst van de kerkgangers beklagenswaardig klein is, zijn de vergaderlokalen in de streken van de Heiligen der laatste Dagen bijna onvoldoende het aantal jonge en oudere personen op den Sabbatmorgen te bevatten en de avondmaalsvergaderingen, die op een later uur van den dag worden gehouden, worden goed bezocht en aldus wordt het uitdrukkelijk gebod van den Heere „Doet dit ter gedachtenis van Mij”, erkend en gehoorzaamd, Zijn groot offer herdacht en Zijn naam verheerlijkt.

Ik heb den bijbel aanvaard als een bevestiging van de goddelijke waarheid; het nieuwe Testament als een getuigenis van Christus, een korte geschiedenis van Zijn bediening, toen Hij dat Evangelie leerde, hetwelk „een kracht Gods tot Zaligheid is, voor een iegelijk die gelooft”, een geloof dat door werken getoond moet worden. Hij heeft Zijn kerk georganiseerd en eenigen menschen goddelijke bevoegdheid gegeven, ten einde Zijn verordeningen te bedienen en het werk voort te zetten. Als ik deze leeringen en deze daden vergelijk met deze moderne openbaring van het Evangelie, vind ik ze in zoo'n volmaakte overeenstemming, dat ik niets anders kan doen dan ze aannemen als van goddelijken oorsprong en zij bevredigen mijn ziel. Deze heilige verslagen leeren als het noodzakelijke voor het verkrijgen der zaligheid: geloof, bekeering, doop (door onderdompeling) de Gave des Heiligen Geestes (door de oplegging der handen van mannen die de bevoegdheid bezitten) en dat allen daarna „bij alle woord dat door den mond Gods uitgaat” zouden moeten leven. Aldus doet deze moderne openbaring van het Evangelie. Dit heilig verslag spreekt over het gebruiken van een priesterschap, leert dat „niemand neemt zichzelf die eer aan, maar die van God geroepen wordt gelijkerwijs als Aäron”. Dat Jezus „er twaalf aanstelde, opdat zij met Hem zouden zijn en opdat Hij hen zou uitzenden om te prediken”, inderdaad dat „Gijlieden zijt het lichaam van Christus en leden in 't bijzonder. En God heeft er sommigen in de gemeente gesteld ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leeraars, daarna krachten, daarna gaven der gezondmakingen, behulpels, regeeringen, menigerlei talen”. Ook „En Hij heeft gegeven sommigen tot apostelen en sommigen tot profeten en sommigen tot evangelisten en sommigen tot herders en leeraars, tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwning des lichaams van Christus: totdat wij allen zullen komen tot de eenigheid des geloofs en der kennis van den Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de maat van de grootte der volheid van Christus”. In deze moderne openbaring vinden wij dezelfde verklaring, de bewering dat God weer deze bijzondere getuigen van Zijn Woord heeft geroepen en de zelfde bevoegdheid

heeft geschonken om in Zijn naam te handelen voor hetzelfde doel.

En zoo zou ik, als de tijd het toeliet, door kunnen gaan en u laten zien, dat ieder beginsel, elke verordening, alle bevoegdheid, alle voorrechten, de geheele zaligmakende waarheid, in deze moderne openbaring gegeven, in volkomen overeenstemming is met de leeringen en de bediening van onzen Heere en Zijn naaste discipelen zooals in den bijbel is opgeteekend.

Daar ik, zooals tienduizenden anderen, den Vader heb gehoorzaamd, Jezus Christus als den Zoon van God, den Zaligmaker en Verlosser heb aangenomen, mij van mijn zonden heb bekeerd en in het bad der wedergeboorte ben gegaan en de handen van mannen, die de bevoegdheid van God hadden, op mijn hoofd heb geplaatst gehad voor het bevestigen van den Heiligen Geest, heb ik de vervulling van de belofte door Jezus gedaan, ontvangen: „Zoo iemand wil deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen of zij uit God is”. Mij is deze wonderschoone getuigenis, dit goddelijke bewijs, geschonken, dat mijn ziel bevredigt.

Deze moderne openbaring heeft zooveel voor mij gedaan en beteekent zooveel voor mij, voor het tijdelijke zoowel als voor het eeuwige, dat ik al mijn hoorders, die dat getuigenis niet hebben verkregen, in ernstigheid uitnoodig, het middel door den Heere genoemd ter hand te nemen — den wil van God te doen — en rust niet totdat u het ontvangen heeft! God geve dat u het moogt krijgen, bid ik om Jezus' wille. Amen.

DE OUDERDOM VAN HET EVANGELIE. *)

Even oud als Adam.

De oude Angelsaksische woorden „god” en „spel”, van welke ons verengelscht woord „Gospel” **) regelrecht afstamt, beteekenen tezamen: „het goede nieuws van God”. In theologischen zin en ook volgens gewoon spraakgebruik, beteekent het woord „Evangelie” dus: Goed nieuws of goede tijding, in 't bijzonder de aankondiging van de zaligmaking der menschen door den Offerdood van Jezus Christus. (Standaard Woordenboek).

Het is opmerkelijk dat het woord niet voorkomt in het Oude Testament, dat gewoonlijk wordt beschouwd als een gedeeltelijk verslag van de Semitische volken, en van Gods handelingen met hen door middel van de Mozaïsche Wet. Het bepaalde onderscheid tusschen deze Wet en het Evangelie van Jezus Christus wordt duidelijk aangetoond door de verdeeling van den Heiligen Bijbel in Oude en Nieuwe Testamenten.

De leeringen van Christus en later die der Apostelen legden den nadruk op de meerderheid van het Evangelie boven de Wet, welke laatste door Paulus werd vergeleken bij een schoolmeester, wiens functie bestond in het leeren van discipline, in training en het

*) Zondagsschoolles voor Ouders- en Theologieklas.

**) Evangelie. (Vert.)

geven van onderwijs ter voorbereiding van de grootere openbaring van het Evangelie. Zie Gal. 3 : 23-29.

Deze en dergelijke feiten hebben tot de onjuiste opvatting geleid, dat het Evangelie voor het eerst aan de menschen werd geopenbaard, toen Christus op aarde kwam.

Het Evangelie hetwelk behalve voorschriften ook de autoriteit van het Heilig Priesterschap om verordeningen te bedienen in zich sluit, werd evenwel in de vroegste tijden der menschelijke geschiedenis gepredikt.

De noodzakelijkheid van 1°. geloof in den toen nog geen lichaam bezittenden, doch uitverkoren en verordineerden Verlosser der menschheid, 2°. de onmisbaarheid van bekeering als een middel, dat tot vergeving der zonden leidt, 3°. het Goddelijk gebod van den doop door onderdompeling in water, en 4°. den geestelijken doop door den macht van den Heiligen Geest, welke de grondbeginselen en -verordeningen van het Evangelie vormen, dat alles werd gepredikt en bediend aan Adam, den patriarch van het geslacht. En hij predikte het aan zijn nakomelingen. Door een openbaring aan Mozes wordt het volgende van Adam, na den val, vermeld :

„En na vele dagen verscheen een engel des Heeren aan Adam, zeggende:Gij zult alles, wat gij doet, in den naam des Zoons doen, en gij zult u bekeeren en God in den naam des Zoons voor immer aanroepen. En te dien dage kwam de Heilige Geest, die getuigenis geeft van den Vader en den Zoon, op Adam, zeggende : Ik ben de Eeniggeborene des Vaders van den beginne, voortaan en voor eeuwig, opdat, aangezien gij gevallen zijt, gij verlost moogt worden, en alle menschen, ja zoovelen als er willen”. (Paarl van Grootte Waarde, blz. 20).

Daar de goddeloosheid onder de menschen toenam, „vloekte God de aarde met een zwaren vloek en was vertoornd op de goddeloozen, op al de zonen der menschen, die Hij gemaakt had. Want zij wilden niet naar Zijn stem luisteren, noch in Zijnen Eeniggeboren Zoon gelooven, in Hem van Wien Hij zeide, dat Hij zou komen in het midden der tijden, die van voor de grondlegging der wereld was toebereid. En aldus werd het Evangelie vanaf den beginne gepredikt, door heilige engelen verkondigd zijnde, welke uit de tegenwoordigheid Gods waren voortgezonden, en door Zijn eigen stem en door de gave des Heiligen Geestes. (blz. 26).

De profeet Enoch getuigde verder: „Maar God heeft aan onze vaders bekend gemaakt, dat alle menschen zich moeten bekeeren. En Hij sprak tot onzen vader Adam door Zijne Eigene stem, zeggende:Als gij tot Mij wilt keeren, en naar Mijne stem luisteren, en gelooft, en u bekeert van al uwe overtredingen, en gedoopt wordt, zelfs in water, in den naam van Mijnen Eenig Geborenen Zoon, Welke vol van genade en waarheid is, Welke Jezus Christus is, de eenige naam die onder den hemel gegeven zal worden. waardoor de zaligheid zal komen tot de kinderen der men-

schen, dan zult gij de gave des Heiligen Geestes ontvangen". (blz. 33).

Enoch leerde hetzelfde Evangelie en bediende den doop aan bekeerde gelovers, en Noach, behoorlijk verordineerd, arbeidde in een gelijksoortige bediening: „En het geschiedde, dat Noach met zijne prediking tot het volk voortging, zeggende: Luistert en geeft aan mijne woorden gehoor. Geloof en bekeert u van uwe zonden, en wordt gedoopt in den naam van Jezus Christus, den Zoon van God, zooals uwe vaders, en gij zult den Heiligen Geest ontvangen, opdat u alle dingen geopenbaard kunnen worden; en als gij dit niet doet, dan zal de watervloed over u komen; maar niettegenstaande luisterden zij niet. (blz. 48).

Aldus werden de verordeningen van het Evangelie, van Adam af tot aan den zondvloed, welke kwam vanwege het ongeloof en den afval van het geslacht, geweten en bediend. Tot de Bijbelsche Schrift terugkeerende, lezen wij dat het Evangelie aan Abraham werd gepredikt, met de verzekering, dat allen, die het getrouw zouden blijven, tot Abraham's kinderen zouden worden gerekend. Zie Gal. 3 : 16-18. Door den profeet Joseph Smith is ons een uitgebreider verslag gegeven van Jehovah's belofte aan Abraham. De Heere zeide: „En Ik zal hen door uwen naam zegenen, want zoo-velen als er dit Evangelie aannemen, zullen met uwen naam genoemd worden, en zullen als uw zaad gerekend worden, en zullen opstaan en u zegenen als hunnen vader", en de bijzonderheid van de zegening aan welke alle families op de aarde deel zouden hebben door hunne afstamming van Abraham, zouden zijn „de zegeningen van het Evangelie, die de zegeningen van zaligheid zijn, zelfs van het eeuwige leven". (Paarl van Groote Waarde, blz. 58).

Daar Abraham's nakomelingschap zich aan zonden ging overgeven, werd de mindere wet, welke, nadat ze was vastgelegd, als de Wet van Mozes bekend werd, in plaats van het Evangelie voorgeschreven, hetwelk van tevoren verkondigd was geweest en later door den Heere Jezus Christus geleerd werd. Na de apostolische bediening werd de wereld opnieuw door een afval verduisterd: en thans, in deze of laatste bedeeling, is het Evangelie opnieuw hersteld geworden met al zijn oude autoriteit, macht en zegeningen. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen brengt deze blijde tijding aan de wereld. Dit Evangelie is slechts nieuw voor zoover het feit van zijn herstelling op aarde betreft, gelijk voorspeld is geworden. Het is het Evangelie van Jezus Christus, hetwelk gepredikt werd aan en door Adam, Enoch, Noach, Abraham en vele andere Godsmannen die vroeger daarin gearbeid hebben; het is het Evangelie dat door den Verlosser zelf en Zijn Apostelen geleerd werd; het is het Eeuwige Evangelie, naar de aarde teruggebracht als een voorbereiding voor de komst van den Heere Jezus Christus.

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: TH. SIPKEMA

ACHTER DEN SLUIER.

Het zou mij voldoening schenken een uur of twee in te nemen en gedeeltelijk de talrijke beginselen, ideeën, gevolgtrekkingen omtrent de verbinding tusschen de geestenwereld en onzen tegenwoordigen toestand weer te geven, die mijn gedachte zoo dikwijls op een gelegenheid zooals deze bezighouden. Velen van u weten dat ik in het bijzonder veel genot vind in het uitweiden over dergelijke onderwerpen; maar ik verlang thans niet zooveel tijd in te nemen. Wij zullen onzen dienst, nu wij de laatste eer zullen bewijzen, die aan stervelingen geschonken kan worden, niet lang aanhouden, maar hij zal ter zake zijn.

Het is de gewoonte groote eer te bewijzen aan de dooden. Dat doe ik ook; maar hoe bewijs ik haar?

Meestal wordt er over de dooden diepe rouw gedragen; in sommige landen is het de gewoonte rouwdragers te huren en vele vormen bij het sterven en begraven van familieleden of vrienden in acht te nemen. Ik wensch op een strikt passende en behoorlijke manier aan het stoffelijk overschot van mijn zuster Fanny de eer te bewijzen, die verschuldigd is met betrekking tot de opstanding van ditzelfde stof, dat zich in de lijk-kist, die voor ons staat, zal ontbinden.

Als ik getrouw aan mijn godsdienst blijf, zal ik de bestanddeelen, die het lichaam vertegenwoordigen, te zamen zien komen. Als deze deelen van uit de elementen te zamen worden vergaderd, zullen zij Zuster Fanny blijken te zijn; niet in het sterfelijke vleesch, maar in een onstereflijken staat. Wanneer ik haar ontmoeten zal in den morgen der opstanding, zal zij mij begroeten als iemand die als een broeder, zoon en beschermer heeft gehandeld; zij zal mij begroeten als haar weldoener; en nu wensch ik eer te bewijzen aan haar heengaan uit deze sfeer. Wij hebben het haar in dit leven zoo gezellig mogelijk gemaakt; wij zullen haar in den dood eeren en hopen tegenwoordig te zijn als zij opstaat. Haar lichaam is onderhevig aan ontbinding en zal naar zijn moeder aarde terugkeeren om daar te blijven, totdat het weer voortgeroepen zal worden.

De organisatie van den menschelijken tabernakel is een groote verborgenheid, maar het zou zoo niet zijn als wij het zouden kunnen zien en begrijpen. Als de sluier, die tusschen ons en het gees-

telijke bestaan hangt, opengescheurd zou kunnen worden, zouden wij een zeer groote verborgenheid in de organisatie van den geest aanschouwen.

Zooals hier opgemerkt is, nu wij de denkbeelden aanraken, die de menschen koesteren aangaande de beginselen van het eeuwige leven, is het menschdom met een sluier bedekt en bevindt zich in een dikke duisternis waarin de groote meerderheid tot op heden nog vertoeft.

De goddelooze wereld zoekt naar den mensch, die haar kan inlichten, hoe en door welk middel het sterfelijke lichaam en de onsterfelijke geest zoo innig verbonden zijn. Om niet te spreken over zijn organisatie, hebben de geleerdste en grootste wijsgeeren gefaald inlichtingen te geven, die omtrent dit onderwerp zoo ernstig worden gezocht. Wij zien rondom ons heen het leven in wording komen. Waar is zijn bron? En waar heeft het zijn oorsprong gekregen? Het bestaat een dag, een nacht, een jaar of een eeuw en weg is het; en wie kan zeggen waarheen? Wie kan zeggen wat van het leven is geworden, dat in dien tabernakel heeft gewoond en die maakte dat hij kon denken, dat het oog met het levenslicht werd aangestoken en de mond wijsheid kon spreken? Kan de sterfelijke mensch dit verklaren?

Niet tenzij hij door den Almachtige wordt geïnspireerd en de eeuwige dingen verstaat. Het begin van alle dingen is in de eeuwigheid. Gelijk een wolk, die langs een heldere lucht glijdt — gelijk een vogel die plotseling voor onzen voet opvliegt — gelijk een helder vloeiende stroom uit de verborgen bron, die weldra in een bergkloof neerstort — aldus, zoo het schijnt, schiet het leven voort in dit sterfelijke bestaan en gaat heen.

Ik draag geen rouw over zuster Fanny; ik verheug mij. Zij is over de zeventig jaar geworden en heeft tot op haar laatste dagen bij ons hier het behoud getoond van haar gezond verstand. Zij zeide een tijdje geleden tot haar zuster Nancy: „Als je van mijn dood hoort voordat je mij weer ziet, laat het eerste wat je zegt zijn: Halleluja!”

Die opmerking bewijst het behoud van een gezond oordeel. Het schijnt mij ook, dat zeer vele Heiligen der laatste dagen even ver verwijderd zijn van goede, gezonde denkbeelden en beginselen, die hun hemelsche voorrechten aangaan, als het Oosten van het Westen. Zij begeeren de rijkdommen dezer wereld; wenschen zichzelf te dienen; de inhalige neigingen, die in hen wonen, te bevredigen. Hadden zij het begrip van een engel en waren zij in het bezit van bergen goud, die hooger, dieper, breeder en langer waren opgestapeld dan deze bergen ten Oosten en Westen van ons, dan zouden zij zeggen: Dat bedrag aan goud beteekent niets vergeleken met het voorrecht om in dezen dag en eeuw van de wereld te leven, nu het Evangelie wordt gepredikt.

En nu heeft de Heere Zijn heilig Priesterschap aan de menschen

op aarde overgedragen, zonder dewelke geen sterfelijk wezen bereid kan worden het celestiale Koninkrijk van God binnen te gaan.

Geslachten zijn gekomen en heengegaan zonder bevoorrecht te zijn geweest den Evangelieklank te vernemen, die tot u is doorgedrongen door Josep Smith en die aan hem van den hemel door engelen en in visioenen is geopenbaard. Wij hebben het Evangelie en de sleutelen van het Heilig Priesterschap.

Zuster Fanny is getrouw geweest; haar geest is nu in de geestenwereld. Waar denkt u dat die wereld is? Wij hebben veel over dit onderwerp gedacht en gesproken en geïnformeerd waar de hemel is en de hemel der hemelen. Laat mij u zeggen dat Zuster Fanny dáár niet kan vertoeven, voordat zij in de opstanding is voortgekomen; noch kan dat met iemand anders plaats hebben. De geestenwereld voor de geesten, die hier in een lichaam gewoond hebben, of hierna in een lichaam zullen wonen, waarop ik nu betrekking heb, behoort tot deze aarde.

Zuster Fanny is voor de vergeving der zonden gedoopt en heeft het opleggen der handen ontvangen tot het ontvangen van den Heiligen Geest. Zij heeft geleefd overeenkomstig de voorschriften en verordeningen die God door Zijn dienstknecht, den Profeet heeft geopenbaard en waardoor de mensch zalig kan worden en in Zijn tegenwoordigheid teruggebracht worden.

Maar is haar geest in den derden hemel? Neen. Zal hij daar heengaan? Niet voordat zij haar lichaam weer bezit. Kan zij den Heere zien? Ja, als Hij Zich ontsluit. Kan zij met engelen in gesprek komen? Ja. Waar gaan de geesten van de goddeloozen naar toe? Naar dezelfde plaats of het zelfde koninkrijk dat tot deze aarde behoort. Zij gaan niet naar de diepten der hel; zij kunnen dat niet, voordat zij de engelen des duivels zijn. Is een Heilige in de geestenwereld onderhevig aan de macht van den duivel? Neen, want hij heeft de overwinning behaald door geloof en kan Satan gebieden en hij moet gehoorzamen. Hoe is het met de goddeloozen gesteld? De duivel heeft macht over hen, kwelt en benauwt hen, zij bevinden zich in de hel. Kunnen de engelen des hemels hun bedienen? Ja, als zij voor dat doel uitgezonden worden. Wat kan ervoor hen gedaan worden? De geest van Zuster Fanny en de geest van elk man of vrouw, die in het geloof van het Evangelie is gestorven, sedert Het hersteld is, zal de macht hebben, die goddelooze geesten te onderwijzen; al diegenen, die naar de geestenwereld zijn gegaan zonder het Evangelie in het vleesch te hebben gehoord en tot hen zeggen: Als gij u nu bekeeren wilt en wilt gelooven, zal de Heere zelfs nu in middelen voorzien, zoodat op aarde voor u die verordeningen bediend kunnen worden, waarin hier voorzien moet worden.

Zuster Fanny kan juist zoo wel in haar bekwaamheid en roeping goed werk verrichten als Joseph Smith in de zijne. Hij zal

de sleutelen dragen; hij zal in de geestenwereld, die tot deze be-
deeling behoort regeeren en over alle dingen het toezicht hebben,
totdat hij zijn werk voltooid heeft.

Toespraak van wijlen President Brigham Young
op de begrafenis van zijn zuster Fanny.

DAAR WAS EENS.....

2. *Levensgeluk.*

Op een glooiing staat een huisken,
Kamperfoelie om de deur...
Enk'le schaduwrijke dennen...
De atmosfeer vol rozengeur...
Op de keukenvloer een kleine,
Vol van kattenkwaad en pret,
Wijl een blijde, jonge moeder
Bij haar dagtaak op hem let.

Geef mij zulk een knussig nestjen,
En zoo'n vrouwtje, lief en trouw!
Rijker dan de rijkste koning
Is een man met zulk een vrouw.
Laat de wereld geldjacht houden,
Rust'loos, zenuwachtig druk,
Geef ons liefd' en „home”, mijn vrienden,
En wij kennen 't reinst geluk.

Hoort! daar klinkt een vroolijk fluiten
Door de straat, een klare groet.....
't Jonge vrouwtje vliegt naar buiten
En haar echtvriend tegemoet.
En dan gaan ze saâm naar binnen,
Door de keukendeur gezwind,
En men hoort den vader roepen,
Luid en blij, zijn spelend kind.

Neen, ze hebben daar geen auto,
't Kinderwagentje is in zwang...
En, ontbreekt er de piano,
't Woninkje weergalmt van zang.
Neen, ge vindt geen diamanten,
Ook geen weeldemeub'len daar:
Enkel 't huisken, 't knusse nestjen
Van een teederminnend paar!

KENNIS VAN GOD DE BESLISSENDE KRACHT OM HET KARAKTER TE VORMEN.

Het is een wonderbare tijd. Het is duidelijk voor allen, die de gebeurtenissen van den dag volgen en van maand tot maand de groote stappen van vooruitgang opmerken, dat dit in vele opzichten de merkwaardigste dag is, dien de wereld heeft gekend. De lucht boven ons, de zee, de vaste aarde, het geheele natuurlijke heelal, zij alle schijnen vereenigd voor den mensch het hoofd te buigen, voor zijn verkregen macht over de natuurkrachten van het heelal. Heden is de mensch in staat dingen te doen, die in het verleden begrijpelijkerwijze slechts door God werden gedaan. Toch komt er een oude gedachte bij mij op, dat het luchtschip, het stoomschip, de telefoon, de radio en alle andere wonderen van dezen tijd slechts het kleeden van het lichaam zijn, instrumenten om door den mensch gebruikt te worden. Door middel van deze groote uitvindingen en ontdekkingen, groote gaven van God aan de menschen van deze laatste dagen geschonken, is het mogelijk voor den rechtvaardigen mensch meer uitgebreid en sneller iets tot stand te brengen; maar het is ook waar, dat door middel van deze groote moderne ontwikkelingen de slechte mensch het slechte gemakkelijker kan doen en veel omvangrijker dan in het verleden. De ontdekkingen, die ons op heden verbaasd doen staan, hebben niet de hoofdsnaar van het menschelijk karakter aangeraakt, hebben het menschelijk gedrag niet gevormd of hervormd.

Iets dieper dan materiele overwinningen houden verband met het menschelijk gedrag, met die wijze van het leven, die aan het eind de wereld groot of klein, goed of slecht maakt. Een kennis van God en geloof in Zijn Woord hebben steeds de beslissende kracht uitgemaakt, om het karakter van den mensch of een natie te vormen.

Uit „The Juvenile Instructor”.

JOHN A. WIDTSOE.

Een der Twaalven.

TEEKENEN DES TIJDS.

Een boek dat de mensch niet had kunnen schrijven.

Kolonel Robert G. Ingersoll heeft eens gezegd: „Als de eerste mensch een boek had gevonden, zou hij geweten hebben, dat God het had geschreven”. Deze gevolgtrekking van den vermaarden agnosticus is zeer redelijk. Zij wordt gebaseerd op het denkbeeld, dat als de eerste mensch van de wereld een boek ontdekt zou hebben, er geen mogelijkheid zou zijn geweest zijn bestaan anders te verklaren dan door te veronderstellen, dat God het geschreven had.

Met gelijke zekerheid kunnen wij zeggen, dat als iemand, in welke eeuw ook, een boek zou vinden, dat de mensch niet had kunnen schrijven, hij gedwongen zou zijn de gevolgtrekking te maken, dat het zijn oorsprong aan bovenmenselijke bekwaamheid te danken had. Het Boek van Mormon is precies zoo'n boek.

Te zeggen, dat het Boek van Mormon niet door menschelijke bekwaam-

heid alleen voortgebracht had kunnen worden, is een zeer stoute bewering. Zij vraagt om zeer vaste bewijzen. Laten wij, ten einde onze bespreking zeer duidelijk te maken ons in ons onderzoek bepalen tot juist zeven verzen van een hoofdstuk. In de eerste zeven verzen van het derde hoofdstuk van Helaman vinden wij dit geschreven:

„In het drie en veertigste jaar van de regeering der Rechters, was er geene twist onder het volk van Nephi, uitgezonderd een weinig hoogmoed, die in de Kerk te bespeuren was, waardoor eenige verdeeldheid onder het volk ontstond, welke zaken echter aan het einde van het drie en veertigste jaar eindigden.

Er was geen twist onder het volk in het vier en veertigste jaar; noch in het vijf en veertigste jaar.

Het geschiedde in het zes en veertigste jaar dat er vele twisten en verdeeldheden waren, waardoor buitengewoon groote menigten uit het land Zarahemla vertrokken, en naar het noorderland gingen, om aldaar eene woonplaats te zoeken.

En zij legden een zeer grooten afstand af, zoodat zij aan groote wateren en rivieren kwamen.

Zij verspreidden zich over alle deelen van het land, die zij dachten, dat vruchtbaar zouden zijn, en welke niet met houtgewas bedekt waren, tengevolge van de vele inwoners die het land vroeger bewoond hadden.

Maar tengevolge van de grootheid der verwoesting van het volk, dat het land vroeger bewoond had, werd het woest genoemd, doch er was slechts gebrek aan hout.

En daar in het land slechts zeer weinig hout aangetroffen werd, verkreeg het volk dat vertrokken was een zeer groote vaardigheid in het bewerken van cement, daarom bouwden zij huizen van cement om in te wonen”.

Als u het eenvoudige verhaal leest, zult u ongetwijfeld zeggen, dat er niets merkwaardigs in staat. Maar gaat de woorden eens nauwkeurig na. Wij vinden in dit zeer korte verslag een mededeeling aangaande drie belangrijke historische punten, die op oud Midden-Amerika betrekking hebben.

Ten eerste: Er wordt verklaard dat Nephieten, die in Zuid-Amerika hadden geleefd, noordwaarts getrokken waren om een gedeelte van Midden-Amerika te bewonen, dat voor dien tijd door de Jaredieten was bewoond geweest.

Ten tweede: Hier wordt medegedeeld dat het hout in Midden-Amerika door de eerste bewoners van Midden-Amerika vernietigd werd.

Ten derde: Hier is opgeteekend dat de Nephieten, die naar Midden-Amerika waren vertrokken, cement bij hun bouwwerk gebruikten.

Al deze geschiedkundige punten werden in 1829 door den boerenjongen Joseph Smith in het Boek van Mormon neergeschreven. Zijn zij waar?

In 1908 begaf Dr. O. F. Cook van het Departement van Landbouw in de V. S. zich naar Midden-Amerika om een studie van het plantenleven te maken, ten einde de verhouding na te gaan tusschen het plantenleven in Midden-Amerika en het plantenleven in Noord-Amerika.

Nadat hij zijn onderzoekingen gedurende een aantal maanden had voortgezet, keerde hij naar de stad Washington terug en compileerde zijn ondervindingen. Deze ondervindingen zijn in 1909 gepubliceerd geworden op Bulletin No. 145, Bureau van de Plantenindustrie. Op blz. 16 van deze bulletin lezen wij het volgende:

Oudheidkundige overblijfselen toonen aan dat vele plaatsen, die nu door schijnbaar maagdelijke bosschen worden ingenomen, streken zijn, die opnieuw met boomen zijn beplant. Aldus geven in het Senahu-Cahabon district van Alta Vera Paz overblijfselen van twee of drie zeer verschillende typen van oude beschavingen aan, dat zooveel oude volkeren achtereenvolgens dezelfde streken hebben bewoond, die nu opnieuw vrijgemaakt worden door de koffieplanters, alsof het de eerste keer was.

Op blz. 14 vinden wij het volgende:

De overleving van de dieren, die de teelaarde bewonen op de met ruïnen bedekte heuvelen, kan bijna niet als mogelijk geacht worden, want zoowel de pyramiden en de van kamers voorziene gebouwen die de kruin bedekten, als de groote open ruimten der fijn afgewerkte, van terrassen voorziene toegangen blijken heelemaal met cement bekleed te zijn.

Deze aanhalingen verschaffen een volmaakte bevestiging van de drie geschiedkundige punten, die in het derde hoofdstuk van Helaman voorkomen. Dr. Cook bevestigt de verklaring in Helaman betreffende het succesvolle bewonen van oud Midden-Amerika. Hij staft de verklaring in Helaman, omtrent het vernietigen van hout, met bewijzen. Bovendien bevestigt hij ook de verklaring in Helaman aangaande het gebruik van cement.

Eenige jaren geleden kwam ik in gesprek met een vriend, die geneigd was aan de goddelijkheid van het Boek van Mormon te twijfelen, met betrekking tot het bevestigen van het historische geval in het derde hoofdstuk van Helaman en in Dr. Cook's bulletin gegeven. Ik legde mijn vriend uit, dat deze drie geschiedkundige punten in het derde hoofdstuk van Helaman geschreven waren door een ongeleerden boerenjongen, tachtig jaren voordat de geleerde zijn ontdekkingen daarzelf had gedaan. Aan het slot van mijn discussie vroeg ik: Waar heeft Joseph Smith de inlichtingen voor dat eene hoofdstuk in het Boek van Mormon gekregen, tachtig jaar voordat de geleerde deze ontdekkingen deed? „Ik weet het niet”, antwoordde mijn vriend bescheiden. Het erkennen van den twijfelaar, dat hij niet wist uit welke bron Joseph Smith de inlichtingen verkregen had voor het derde hoofdstuk van Helaman is zeer merkwaardig. In werkelijkheid bekende de twijfelaar dat hij niet kon verklaren hoe een hoofdstuk in het Boek van Mormon in 1829 geschreven is kunnen worden door menscheelijke bekwaamheid alleen. En toch erkende hij binnen tien minuten van den tijd, dat hij stoutmoedig had beweerd, dat het geheele boek „bedrog” was. Hij herstelde zich van zijn nederlaag en poogde de discussie te ontwijken door te vragen: „Wat maakt het uit?”

Natuurlijk maakt het veel uit. Een boerenjongen, zonder schoolopleiding, die nooit binnen de drieduizend mijlen van Midden-Amerika was geweest, liet drie groote historische feiten drukken omtrent oud Midden-Amerika, tachtig jaar voordat dergelijke oudheidkundige ontdekkingen in Midden-Amerika gedaan waren. Zeker het is een meest buitengewoon werk. Het vraagt om een verklaring. Waar verkreeg Joseph Smith zijn gegevens voor dit eene hoofdstuk? Niemand heeft hem dien tijd omtrent deze dingen kunnen vertellen. Hij had het in geen enkel boek gelezen. Er bestonden geen boeken die dat bevatten. Raadde hij er maar na en heeft hij het precies geraden? Dat is ondenkbaar. Het is duidelijk, er is geen ontkoming aan de gevolgtrekking, dat hij deze punten omtrent de oude geschiedenis uit goddelijke bron heeft ontvangen. Er bestond omtrent het derde hoofdstuk van Helaman geen andere aannemelijke verklaring, toen het in het Engelsch geschreven werd.

„The Deseret News”, Nephi Jensen.

ZENDINGSNIEUWS.

Ontslagen.

Eervol zijn van hunne zendingen in Nederland ontslagen, Ouderlingen: D. E. Hamilton, gemeentepresident van Den Haag en R. G. Smith werkzaam te Enschede. Ons aller gebeden zijn voor hun veilige aankomst in Zion en dat vreugde en geloof in Hem, Wiens Woord zij hebben gepredikt voor eeuwig hun deel mogen zijn.

Verplaatst.

Ouderlingen: J. V. McGrath van Almelo naar Apeldoorn als gemeentepresident; H. 't Hart (onlangs aangekomen) naar Apeldoorn; C. F. Berg-hout van Apeldoorn naar Den Haag als gemeentepresident; A. L. Christensen van Apeldoorn naar Enschede; J. Sieverts (onlangs aangekomen) naar Dordrecht.

Overleden.

Den 1en Maart j.l. overleed te Amsterdam, broeder Thomas Runia. Hij was geboren te Den Helder op 11 Januari 1903, gedoopt door Ouderling R. G. de La Mare den 13en Juni 1911 en denzelfden dag door Ouderling A. T. McKell bevestigd.

Aan het graf werden door enkele zendelingen het doel van het aardsche leven van den mensch besproken en tevens het heerlijke beginsel der opstanding, waarvoor alle menschen dank verschuldigd zijn aan God, den Eeuwigen Vader door Jezus Christus, Zijnen Zoon, Die de opstanding heeft feweeggebracht.

Bij gelegenheden als deze is het Evangelie een troost, een Paarl van Grootte Waarde, een meest wonderschoone en tevens onmisbare schat.

Broeder G. Runia Sr., vader van den overledene, sprak eenige woorden van waardeering voor de zegeningen, die het Evangelie hem hadden bezorgd en dankte tevens een ieder, die zijn deelneming had betuigd.

ZONDAGSSCHOOLWERK.

AVONDMAALVERS VOOR APRIL 1928.

Om Jezus' disch zijn wij geschaard,
Zijn liefd' heeft ons tot nu bewaard;
't Geloof in Zijn verzoenend bloed
Is wat tot God ons nad'ren doet.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR APRIL 1928.

Artikelen des Geloofs.

Artikel 4.

Wij gelooven dat de eerste beginselen en verordeningen van het Evangelie zijn: 1e Geloof in den Heere Jezus Christus; 2e Bekeering; 3e Doop door onderdompeling tot vergeving der zonden; 4e Oplegging der handen voor de Gave des Heiligen Geestes.

Artikel 5.

Wij gelooven, dat een man van God geroepen moet worden door openbaring en door oplegging der handen, van degenen, die de autoriteit bezitten, om het Evangelie te prediken en de verordeningen ervan te bedienen.

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.